

INFORMACE

Za luxusem tropického ráje na křídlech Air Mauritius

Mauricius, Mauricius už jen to jméno voní dálkou, kývajícím se palmami, bílými plážemi a zlatým sálajícím sluncem.

Chamarel Coloured Earth

Když jsem byl ještě kluk, byl to pro mne jeden z mnoha tropických ostrovů plný pirátů, rumu a dobrodružství. Až mnohem později jsem se dozvěděl ten příběh o rytcích, který díky svému omylu vyrobil asi dvě nejdražší známky světa. A ještě později jsem tento ostrov umístil někde do Indického oceánu, ale jinak jsem o něm nevěděl

nic. Snad jen to, že se mu říká zelená perla Indického oceánu.

Teď sedím díky pozvání hotelového řetězce Beachcomber a letecké společnosti Air Mauritius v letadle, pod mnou ubíhá Afrika a já už brzo budu o tomto koutu světa vědět víc. Doprovází nás ty nejpovolnější, Lucie Pinkavová, Sales & Marketing Manager GSA Air Mauritius, a Regina Holzheu, Sales Executive z hotelového řetězce Beachcomber.

Air Mauritius létá do více než 25 destinací na čtyřech kontinentech a pyšní se moderní letadlovou flotilou, která čítá 12 letadel.

Je nositelem řady ocenění, v roce 2009 získala například ocenění Indian Ocean's Leading Airline Award a patří k nejvýrazněji se rozvíjejícím leteckým společnostem na světě. Na českém trhu je zastupována cestovní kanceláří Blue Sky Travel.

Po celonočním letu přistáváme a přesouváme se do luxusního hotelu Shandrani. Leží na vlastním poloostrově, který vytváří lagunou Blue Bay se dvěma chráněnými a jednou divokou pláží otevřenou vlnám oceánu. Je to komplex vilek, bazénů a restaurací, ve kterém strávíme první dva dny. Vzhledem k malému

Pláž Hotelu Dinarobin

časovému posunu (jen tři hodiny) nehrozí téměř žádný jet lag a je možno se hned vrhnout do víru zábavy.

Ostrov Mauricius je vrcholek podmořského sopečného pohoří, i když už na něm není žádná činná sopka. Největším lákadlem ostrova jsou samozřejmě téměř prázdné pláže, tyrkysové moře a vysoké palmy šumící ve větru. Koho baví ležet na pláži a hledět na zpěněný

příboj v západu slunce, je na tom nejlepšími místě. Povalování pod slunečnicem si můžete zpestřit šnorchlovým výletem k blízkým korálovým útesům. Malé rybky, které kolem vás budou vířit, jsou tak neuvěřitelných tvarů a barev, až to bere dech. Pokud se neradi potápíte, můžete si zahrát tenis nebo si najměte speedboat a vypravte se na nějaký z malých ostrůvků

v okolí. Třeba jako my na ten se zříceninou prastarého majáku, o jehož skaliska se třístí vysoké příbojové vlny. Takle scenerie ve vás probudí ty nejromantičtější představy.

Po dvou dnech jsme se vydali na západní stranu ostrova. Po malé zastávce v továrně na výrobu čaje Bois Cheri tea factory směřujeme do Port Louis, hlavního města ostrova.

Port Louis – pestrá směsice kultur a národností

Promenáda v Port Louis

S jeho 180 000 obyvateli je jistě nejživějším centrem ostrova. Vysoké skály obepínající město, které kdysi byly přirozenou ochranou přístavu před větrem, tvoří dnes jen dramatické panorama. Přeplněné tržiště, obchodní budovy a nezvladatelné silniční zácpy, tím se tato lokalita neliší od mnoha rovníkových metropolí. Co je zde ale výjimečné, je jeho neopakovatelná multikulturnost. Protože se zde v průběhu staletí usadili Francouzi, Angličané, dovezení afričtí otroci a posléze Indové a Číňané, je toto město směsicí ras

a národností. Má čtvrti křesťanské, islámské, hinduistické a kreolské se všemi chrámy a svatyněmi.

Port Louis má lákavou nabídku barů, restaurací a kaváren. Možnosti nakupování jsou neomezené. Můžete hodiny lelkovat v klimatizovaných galeriích s množstvím módních butiků nebo se prodírat zaprášeným a zpoceným tržištěm a nechat se přesvědčovat od ukřičených prodejců, že tyto rolexky jsou zaručeně pravé. Zavítat můžete i do místních muzeí, z nichž nejzajímavější je Blue Penny Museum. Tato ultramoderní budova má exponáty, o kterých slyšelo snad každé malé dítě, a při vyslovení jejich názvu se většinou filatelistů podlomí kolena. Červený a modrý Mauricius, dvě legendární známky, které byly vytištěny již před více než 160 lety a jejichž cena je neuvěřitelná.

Západ slunce - hotel Dinarobin

PŘÍBĚH ZMATENÉHO RYTCE

Bylo to v roce 1847, kdy guvernér ostrova Mauricius pořádal honosný ples a jeho manželka lady Gommová k jeho příležitosti chtěla vydat poštovní známky, nevíte se, chtěla být na výši doby. A protože se termín blížil a Velká Británie byla daleko, nebylo možné jejich tisk objednat tam. Pověřila proto výrobou místního rytce J. O. Barnarda, který předtím žádné známky nedělal. Bylo to v létě, bylo vedro, rytec byl unavený, trochu našťavaný, že ho tak honí, a taky trochu vystrašený z toho velkého úkolu. Lady Gommová to chtěla rychle, pokud možno ihned, tak jak to mají ženy ve zvyku i dnes. A tak došlo k fatální chybě. Na známku

napsal POST OFFICE (poštovní úřad) místo běžného POST PAID (poštovné placeno). To, co si pak vyslechl od guvernéra, se mu vůbec nelíbilo a dlouho se na to snažil zapomenout, ale paní guvernérová stačila přesto několik těchto známek na pozvánky nalepit a rozeslat, zbytek šel do stoupy. Z 1000 vydaných kusů (500 modrých a 500 červených) této rarity se jich zachovalo jen 26 a jsou to asi nejznámější poštovní známky na světě. Nedávno byla obálka s nalepeným modrým a červeným mauriciem vydražena za 4 miliony amerických dolarů.

A poučení, které z toho plyne, pokud něco pokazíte a váš šéf vás za to nehorázně seřve, nevěšte hlavu, třeba jste právě vytvořili legendu.

Svět Beachcomber – adresy snů

Po shonu velkoměsta se uchylujeme na další dva dny do laskavé oázy poklidného hotelu Le Victoria v zálivu Grand Baie. Všechny pokoje se rozprostírají podél pásu bílé pláže a jsou ze všech stran obklopeny exotickou květenou. *Zkrátka hotely řetězce Beachcomber definují nový standard luxusu s důrazem na soukromí, stylovost, autentičnost, a to vše za přítomnosti prvotřídních služeb včetně výtečné gastronomie. Luxus se odráží ve veškerém vybavení resortů, v pracovních podmínkách detailu od celkové architektury až po výběr nábytku ze vzácných dřevin, o exkluzivním umístění hotelů na ostrově ani nemluvě. Společnost Beachcomber byla jedním z průkopníků turistického ruchu na ostrově, dnes tu vlastní osm hotelů v kategorii od čtyř do šesti hvězd.*

Kromě všech jiných radostí by člověk neměl zapomenout na netradiční pokrmy, jež obohatí vaše chuťové buňky. Přistěhovalci, kteří na ostrov přijížděli z různých koutů světa, s sebou samozřejmě přinesli nejen svoji kulturu, ale i svoji tradiční kuchyni. Mnoho těchto tradičních pokrmů se přizpůsobilo zdejšímu prostředím. Kuchyně je plná ryb a mořských živo-

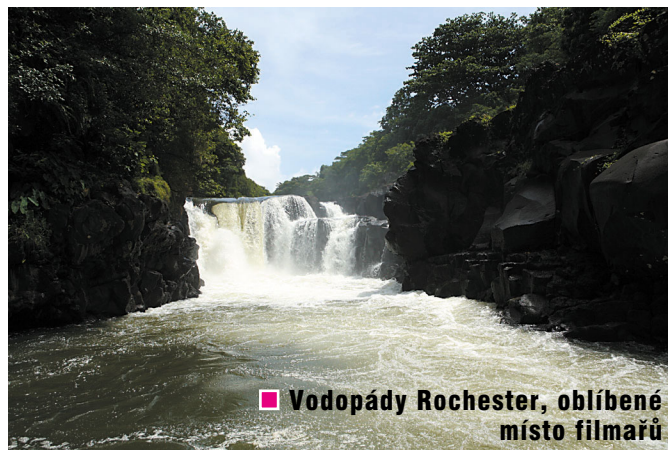
čichů, koření a exotických pokrmů vytvořených z tropických surovin. Mauricijská kuchyně v sobě obsahuje prvky kuchyně asijské, africké, evropské, čínské nebo indické. A spojení všech těchto vlivů dohromady vytváří skutečný kulinářský zážitek. Zdejší čerstvé ryby a mořské speciality jsou bez přehánění famózní.

Pro ty, kdo už nemají hlad a chtějí něco jiného než moře, slunce a písek, se nabízí cesta do centra ostrova. Najdete zde krásné scenerie i mnoho možností pěší turistiky. Jednou z nejlepších nabídek je národní park Black River

Vilky hotelu Shandrani

Na této cestě narazíte na mnohá divoká zvířata, ať už jsou to tlupy makaků, šelmička mungo, jávský jelen nebo černí divoáci. Všechny tyto druhy byly ale na ostrov dovezeny a jen se

Vodopády Rochester, oblíbené místo filmařů

Gorges. Jsou zde jak vysoké šumící vodopády, tak velké vyschlé planiny, jako třeba Chamarel Coloured Earth, zvláštní svojí magičností.

zde rozmnožily, přičemž vyhubily většinu původních druhů. Asi nejznámější z těchto vymřelých zvířat je mauricijský pták Dodo,

česky zvaný blboun nejapný. Až vás přestane bavit hledání tohoto zmizelého ptáka, určitě přijde vhod zastávka v palírně rumu Rhumerie de Chamarel. Po ochutnávce devíti druhů zde vyráběných destilátů získáte nad vším určitě trochu nadhled. Posledním místem, kde jsme byli ubytováni, je Dinarobin Hotel Golf & Spa na jihozápadním cípu ostrova.

V tomto hotelu vás ovane dech nevtíravého luxusu. Sladké nicnedělání si zde můžete zpestřovat masáží, tenisem a nebo si zahrát golf na 18jamkové dráze. Sluce svítí, vítr poklidně šumí, číšníci tiše roznášejí vychlazené drinky k lehátkům u bazénu a čas pomalu bezbolestně plyne. Je to prostě takový normální způsob ráje.

Emil Bratřovský